

דף כט:

עין משפט א.ב.

אה"ע סימן מ סעיף א

א. האומר לאשה הרי את מקודשת לי בפרוטה זו לאחר ל' יום, אע"פ שנתאכלו המעות בתוך ל' יום, הרי זו מקודשת לאחר ל' יום.^ב ואם חזרה בה או הוא חזר בו, אינה מקודשת.^ג
 וי"א דאם קידשה בשטר לאחר ל' יום, ואינו בעין לאחר ל' יום, אינה מקודשת.^ד

הגה: ב. המקדש אשה על ל' יום מקודשת לעולם. והוא שקידשה בכסף אבל בשטר בכה"ג ספק מקודשת.^ה

כ. לא דמי למשוך פרה זו ולא תקנה אלא לאחר ל' יום דלא קנה, דלאחר ל' יום אין במשיכה ממש ובמה יקנה. אבל כאן אם היא תחזור בה צריכה להחזיר המעות והוי כאילו נתן לה המעות בסוף ל' יום. כ"כ הר"ן והביאו הח"מ.
 ל. אם הוא חזר בו אינה חייבת להחזיר לו המעות, אבל אם חזרה היא בה חייבת להחזיר לו וחוב עליה, כ"כ הח"מ ס"ק ב'.
 מ. ואם קידשה בשטר והנייר שווה פרוטה, הוי קידושי כסף. כ"כ הר"ן.
 נ. דין זה כתבו הר"ן מהירושלמי ושם דקדושי שטר אינה מקודשת, דמגירושין יליף לה, ועיין בסי' קל"ז סעיף ה' ובח"מ שם ס"ק ה' דפסק בשטר בכה"ג ספק מגורשת, לפ"ז בכה"ג בקידושין בשטר ספק מקודשת.